

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/5/2017
Identifikačné číslo spisu: 2015200634
Dátum vydania rozhodnutia: 06.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2015200634.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Příbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: LIBERTA REAL s.r.o., so sídlom Macov 6, IČO: 36 272 795, právne zastúpený advokátom: Mgr. Tomáš Kováč, s sídlom Mýtna 42, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Kollárova ul. 8, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2015/018205/Pa zo dňa 23. júna 2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/86/2015-52 zo dňa 28. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/86/2015-52 zo dňa 28. júna 2016 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2015/018205/Pa zo dňa 23. júna 2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. 61/2015-02/SOcÚ zo dňa 11. apríla 2015 z r u š u j e a vec v r a c i a obci Macov na ďalšie konanie.

Žalobcovi p r i z n á v a úplnú náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1.

1.1 Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2015/018205/Pa zo dňa 23.06.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu obce Macov č. 61/2015-02/SOcÚ zo dňa 11.04.2015. Prvostupňový správny orgán svojim rozhodnutím zamietol návrh na predĺženie platnosti územného rozhodnutia č. 116/2012-005/SOcÚ zo dňa 18.02.2013 na stavbu „Obytný súbor 5. rodinných domov Macov“ na pozemkoch parcela č. 50/22, 50/23, 50/24, 50/25, 50/26, 50/40 a 51/5 v k. ú. A. pre stavebníka, ktorým je žalobca.

1.2 Prvostupňový súd pri preskúmaní postupov a rozhodnutí správnych orgánov nezistil porušenie práv žalobcu, ani svojvoľný až šikanózný postup v konaní prvostupňového orgánu, na ktorý poukazoval

žalobca.

1.3 O predĺženie platnosti územného rozhodnutia môže účastník požiadať podľa § 40 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“), ale aby o tejto žiadosti bolo možné aj právoplatne rozhodnúť, musí ju podať ešte pred uplynutím povolenej doby platnosti rozhodnutia o predĺženie platnosti ktorého žiada. Samotné podanie žiadosti, i keď počas plynutia lehoty platnosti pôvodného rozhodnutia nepostačuje práve z dôvodu, že o takejto žiadosti musí rozhodnúť správny orgán tak, aby bola zachovaná kontinuita právneho stavu, čo by v danej veci podľa krajského súdu nebolo rešpektované. Predmetná žiadosť bola podaná 9 dní pred skončením platnosti pôvodne vydaného územného rozhodnutia, čo by pri dodržaní ostatných stavebným zákonom určených lehôt a zohľadnení úkonov, ktoré je potrebné vykonať znamenalo nedodržanie lehoty, čím by došlo zo strany správneho orgánu k nezákonnosti v konaní.

1.4 Krajský súd konštatoval, že prvostupňový správny orgán by ani pri okamžite začatých úkonoch nestihol pri rešpektovaní ostatných zákonných lehôt o návrhu rozhodnúť do konca právoplatnosti územného rozhodnutia, o predĺženie platnosti ktorého žalobca žiadal. Krajský súd nezistil, že by žalovaný pristupoval k veci formalisticky bez prihliadnutia na celkový skutkový stav, správne orgány oboch stupňov postupovali v intenciách príslušných právnych noriem, skutkový stav vo veci bol dostatočne zistený a z neho vyvodený správny právny záver, ktorý v odôvodnení rozhodnutia žalovaný v dostatočnom rozsahu vysvetlil. Krajský súd teda žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2.

2.1 Dňa 15.08.2016 bola krajskému súdu doručená kasačná sťažnosť žalobcu.

2.2 V podanej kasačnej sťažnosti žalobca navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2015/018205/Pa zo dňa 23.06.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím stavebného úradu obce Macov č. 61/2015- 02/S0cÚ zo dňa 11.04.2015 sa zrušujú a vec sa vracia správne orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žalobca namietal, že rozsudok krajského súdu vychádza z nedostatočne, resp. nesprávne zisteného skutkového stavu, na základe ktorého bol prijatý nesprávny právny záver a taktiež namietal, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

2.3 V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca poukázal na to, že opísaním skutkového stavu veci aj právneho rozboru veci a predložením listinných dôkazov preukázal splnenie zákonných podmienok na predĺženie platnosti územného rozhodnutia v predmetnom územnom konaní, na základe žiadosti žalobcu zo dňa 11.03.2015, doručenej stavebnému úradu obce Macov ako správne orgánu prvého stupňa a tiež splnenie jednotlivých zákonných podmienok pre domáhanie sa ochrany práv porušených nezákonným rozhodnutím a postupom správnych orgánov - Okresného úradu Trnava, Odbor výstavby a bytovej politiky ako odvolacieho správneho orgánu a stavebného úradu obce Macov ako správneho orgánu prvého stupňa.

2.4 Žalobca poukázal na ustanovenie § 40 ods. 1 a 3 stavebného zákona a v tejto súvislosti taktiež uviedol, že ustanovenie § 40 ods. 1 stavebného zákona stanovuje lehotu platnosti územného rozhodnutia a v právnej norme ustanovenej v § 40 ods. 3 stavebného zákona stanovuje právomoc stavebného úradu čas platnosti územného rozhodnutia predĺžiť na žiadosť navrhovateľa, ak ju podal pred uplynutím lehoty (platnosti územného rozhodnutia), pokiaľ to umožňuje územnoplánovacia dokumentácia alebo iné podklady pre územné rozhodnutie alebo podmienky v území. Pokiaľ zákonodarca v uvedenej právnej norme ustanovuje možnosť predĺžiť čas platnosti pôvodného právoplatného územného rozhodnutia, treba vždy vychádzať z konkrétnych okolností prípadu podmieňujúcich dôvodnosť predĺženia času platnosti pôvodného územného rozhodnutia. Týmito súvislosťami sa ani stavebný úrad obce Macov ako správny orgán prvého stupňa ani žalovaný ako odvolací správny orgán vo svojich rozhodnutiach vôbec nezaoberali a v odôvodnení rozsudku sa nimi nezaoberal ani Krajský súd v Trnave ako správny súd prvej inštancie.

2.5 Žalobca v súvislosti so šikanóznym výkladom stavebného zákona zo strany krajského súdu ako aj správnych orgánov poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 341/2007.

2.6 Žalobca taktiež poukázal na porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a uviedol, že v právnom štáte majú orgány verejnej moci dôsledne dodržiavať svoje kompetencie. Orgánom verejnej moci je aj orgán územnej samosprávy - obec Macov, ktorý v rámci stavebného poriadku a územného konania vykonáva zákonom prenesený výkon štátnej správy a tiež žalovaný ako odvolací správny orgán. Žalobca dal v tejto súvislosti do pozornosti nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 58/2001 zo dňa 31.10.2011.

2.7 V súvislosti s inštitútom správnej úvahy žalobca uviedol, že orgán verejnej správy sa pri uplatnení správnej úvahy musí správať tak, aby nekonal v rozpore s článkom 2 ods. 2 a článkom 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ani s jej ďalšími ustanoveniami relevantnými v okolnostiach prípadu, o ktorom rozhoduje. V rámci správnej úvahy orgán verejnej moci nemôže určovať podmienky nad rámec zákona, alebo v rozpore so zákonom. V predmetnej právnej veci postupoval stavebný úrad obce Macov ako správny orgán prvého stupňa nad rámec zákona, keď si svojvoľne určil podmienku a dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že územné rozhodnutie stráca platnosť aj v prípade podania žiadosti pred uplynutím lehoty platnosti územného rozhodnutia. Stavebný úrad obce Macov pri výklade príslušných ustanovení stavebného zákona by síce mal vychádzať z jeho výslovného znenia, avšak nemal byť podľahnúť akejkolvek svojvôli, ale svoj výklad zákona (resp. jednotlivéj právnej normy) by mal založiť na logickej argumentácii. Nesprávne skutkové aj právne závery stavebného úradu obce Macov ako správneho orgánu prvého stupňa prevzal v plnom rozsahu aj žalovaný ako odvolací správny orgán.

2.8 Podľa žalobcu, ani stavebný úrad obce Macov, ani žalovaný ako orgány verejnej moci a ani Krajský súd v Trnave ako správny súd prvej inštancie nielenže nepostupovali podľa zmyslu a účelu stavebného zákona a správneho poriadku (nechránili záujmy žalobcu - stavebníka ako právnickej osoby, nekonali v úzkej súčinnosti so žalobcom (stavebníkom) ako účastníkom konania, neposkytli žalobcovi ako účastníkovi konania žiadnu pomoc, nepoužili najvhodnejšie prostriedky, ktoré by viedli k správnenému vybaveniu veci, nepokúsili sa vo veci o jej zmiernu vybavenie), naopak nezákonne zasiahli do práv a záujmov žalobcu.

2.9 Žalobca mal za to, že ako Krajský súd v Trnave, tak aj žalovaný mali k posudzovaniu návrhu žalobcu na predĺženie platnosti územného rozhodnutia pristupovať individuálne, mali skúmať všetky okolnosti prípadu a zohľadňovať špecifické situácie. Aj pri posudzovaní návrhu žalobcu (stavebníka) mal správny orgán prvého stupňa (stavebný úrad obce Macov) aj odvolací správny orgán (Okresný úrad Trnava, Odbor výstavby a bytovej politiky) zohľadniť špecifickosť situácie spočívajúcej v tom, že predmetom zmeny územného rozhodnutia bolo len predĺženie platnosti územného rozhodnutia. Krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkou žalobcu, že účastníkov územného konania sa takáto zmena nemala ako dotknúť, keďže sa nemenili žiadne parametre stavby, ani zastavanosť, ani technické podmienky alebo iné podmienky stavby, ktorá by mohli zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov ostatných účastníkov územného konania.

2.10 Výklad stavebného zákona podaný stavebným úradom obce Macov, žalovaným i krajským súdom vôbec nezohľadnil práva a záujmy stavebníka, na ktoré má správny orgán v správnom konaní a tiež správny súd v správnom súdnictve prihliadať. V tomto súdnom konaní ide podľa názoru žalobcu o vec právneho precedensu (výklad stavebného zákona), nakoľko stavebný zákon výslovne neurčuje, či územné rozhodnutie stráca platnosť v prípade, keď bola v lehote platnosti územného rozhodnutia podaná žiadosť o predĺženie platnosti územného rozhodnutia.

2.11 Žalobca záverom svojej kasačnej sťažnosti podrobil postup a rozhodnutia správnych orgánov tzv. testu proporcionality, v rámci ktorého skúmal kritérium vhodnosti, kritérium potrebnosti a kritérium

porovnania dotknutých v kolízii stojacich základných práv. V súvislosti s kritériom vhodnosti žalobca dospel k záveru, že zrušením napadnutých rozhodnutí žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa by došlo k vyriešeniu porušenia účastníckych práv žalobcu (stavebníka) v územnom konaní, ku ktorému došlo zamietnutím návrhu na predĺženie platnosti územného rozhodnutia. Zároveň by nedošlo k závažnému zásahu do práv ostatných účastníkov územného konania, nakoľko tieto osoby by ich mohli uplatniť aj neskôr (napr. odvolanie, správna žaloba a pod.), po uplynutí platnosti pôvodného územného rozhodnutia. V prípade kritéria potrebnosti žalobca konštatoval, že právny poriadok Slovenskej republiky nepriznáva žalobcovi žiadne iné prostriedky právnej ochrany mimo správnej žaloby, ani žiadne iné prostriedky právnej ochrany v inom osobitnom konaní ako v správnom súdnictve, ktorými by žalobca mohol dosiahnuť zrušenie alebo zmenu napadnutých rozhodnutí správnych orgánov. Pri zhodnotení kritéria porovnania dotknutých v kolízii stojacich práv žalobca dospel k záveru, že nepredĺžením územného rozhodnutia došlo na strane žalobcu ako stavebníka k znemožneniu podať žiadosť o vydanie stavebného povolenia, znemožneniu zhotovenia stavieb stavebníkom a následne k nemožnosti využívať stavby na účel, pre ktorý by boli zrealizované. Okrem zásahu do vlastníckych práv žalobcu (stavebníka) došlo v dôsledku nezákonných rozhodnutí správnych orgánov aj k zásahu do podnikateľských práv a k výraznému porušeniu princípu právnej istoty u žalobcu (stavebníka), ktorý plánoval zrealizovať stavebné zámery a zhotoviť stavby podľa územného rozhodnutia a podľa neskôr vydaného stavebného povolenia. Na strane žalobcu vznikla nezákonnými rozhodnutiami a postupom správnych orgánov aj majetková škoda a ušlý zisk.

2.12 Podľa názoru žalobcu, žalovaný, správny orgán prvého stupňa i krajský súd vo svojich rozhodnutiach prihliadali výlučne na práva a záujmy ostatných účastníkov územného konania (právo byť upovedomený o začatí územného konania, právo podať námietky a pod.), pričom svojim postupom a rozhodnutiami porušili základné pravidlo správneho konania podľa ustanovenia § 3 ods. 1 správneho poriadku, nakoľko vôbec nechránili a neprihliadali na práva a záujmy žalobcu ako stavebníka a účastníka územného konania.

3.

3.1 Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti § 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

4.2 Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

4.3 Kasačný súd z obsahu administratívnych spisov zistil, že obec Macov rozhodnutím č. 116/2012-005/SOcÚ zo dňa 18.02.2013 (ďalej aj ako „územné rozhodnutie“, „rozhodnutie o umiestnení stavby“) rozhodla o umiestnení stavby „Obytný súbor 5 rodinných domov Macov“ na pozemku parcelné č. 50/22, 50/23, 50/24, 50/25, 50/26, 50/40, 51/5 (prípojky k rodinným domom z verejných inžinierskych sietí - elektrika, voda, kanalizácia), pozemok parcelné č. 50/40 (vjazd z miestnej komunikácie) v katastrálnom území A., obec A. (ďalej len „stavba“). Predmetné rozhodnutie bolo prijaté v zmysle § 40

stavebného zákona s platnosťou dva roky odo dňa jeho právoplatnosti. Rozhodnutie o umiestnení stavby nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2013.

4.4 Žalobca - spoločnosť LIBERTA REAL, s.r.o., podal dňa 11.03.2015 žiadosť o predĺženie platnosti územného rozhodnutia, nakoľko platnosť územnému rozhodnutiu mala uplynúť dňa 19.03.2015 a v tomto termíne nebolo možné dokončiť realizáciu súvisiacich stavieb v obci Macov.

4.5 Obec Macov ako stavebný úrad rozhodnutím č. 61/2015-02/SOcÚ zo dňa 11.04.2015 zamietla žiadosť žalobcu o predĺženie platnosti územného rozhodnutia na stavbu podľa § 40 ods. 3 stavebného zákona v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“). Obec Macov v rozhodnutí konštatovala, že stavebný úrad mal na rozhodnutie 9 dní, čo je nepostačujúca lehota v zmysle § 36 ods. 1, 2, 3, § 42 ods. 1 stavebného zákona a v zmysle § 51, 53 a 54 správneho poriadku. V prípade, keď je zrejmé, že do uplynutia lehoty platnosti územného rozhodnutia nie je možné vydať rozhodnutie o jeho predĺžení, je nutné postupovať podľa § 3 ods. 3 správneho poriadku.

4.6 Žalobca podal voči vyššie uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, na základe ktorého žalovaný rozhodnutím č. OU-TT-OVBP2-2015/018205/Pa zo dňa 23.06.2015 odvolanie zamietol a rozhodnutie stavebného úradu, obce Macov č. 61/2015-02/SOcÚ zo dňa 11.04.2015 potvrdil. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí stotožnil so záverom, ku ktorému dospel prvostupňový správny orgán.

4.7 Podľa § 39 ods. 1 stavebného zákona, v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie vrátane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

4.8 Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona, rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

4.9 Podľa § 40 ods. 1 stavebného zákona, rozhodnutie o umiestnení stavby a rozhodnutie o využití územia platí dva roky odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť a rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby platí tri roky odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť, ak stavebný úrad neurčil v odôvodnených prípadoch dlhšiu lehotu; nestráca však platnosť, pokiaľ bola v týchto lehotách podaná žiadosť o stavebné povolenie alebo o povolenie na terénne úpravy, práce a zariadenia podľa tohto zákona (§ 71 ods. 1), alebo ak sa začalo s využitím územia na určený účel.

4.10 Podľa § 40 ods. 3 stavebného zákona, čas platnosti územného rozhodnutia môže stavebný úrad predĺžiť na žiadosť navrhovateľa, ak ju podal pred uplynutím lehoty. Čas platnosti rozhodnutia o stavebnej uzávere ani po predĺžení nesmie presiahnuť päť rokov odo dňa, keď územné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Čas platnosti územného rozhodnutia nemožno predĺžiť, ak bol na to isté územie schválený územný plán zóny, ktorý rieši predmet územného rozhodnutia.

4.11 Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. - správny poriadok, ďalej len „správny poriadok“)

4.12 Podľa § 49 ods. 1 a 2 správneho poriadku, v jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne. V

ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

4.13 Podľa § 4 ods. 1 a 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny. Umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na príľahlých pozemných komunikáciách. Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania.

4.14 Podľa § 1 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, táto vyhláška upravuje podrobnosti o obsahu

- a) rozhodnutí podľa zákona,
- b) návrhov na vydanie rozhodnutí a rozsahu a obsahu dokumentácie, ktorú k nim treba priložiť,
- c) ohlásení drobných stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác.

4.15 Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, územné rozhodnutie obsahuje okrem všeobecných náležitostí

- a) meno, priezvisko (názov) a adresu (sídlo) navrhovateľa a ostatných účastníkov konania,
- b) druh, účel a stručný opis predmetu územného rozhodnutia,
- c) druhy a parcelné čísla pozemkov podľa katastra nehnuteľností, na ktorých sa predmet územného rozhodnutia umiestňuje; ak ide o prípady uvedené v § 36 ods. 4 zákona, postačí opis územia,
- d) podmienky podľa druhu územného rozhodnutia ustanovené v § 39 až 39d zákona,
- e) ďalšie podmienky, ktorými sa zabezpečí ochrana verejných záujmov a právom chránených záujmov účastníkov konania,
- f) rozhodnutie o námietkach účastníkov konania,
- g) dobu platnosti rozhodnutia.

4.16 Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis a dospel k záveru, že súd prvého stupňa, ako aj žalovaný a prvostupňový správny orgán nesprávne vyhodnotili skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu majúce za následok ich nesprávne právne posúdenie a nesprávne rozhodnutie vo veci.

4.17 Zákonodarca v právnej norme obsiahnutej v § 40 ods. 1 stavebného zákona stanovuje lehotu platnosti územného rozhodnutia a v právnej norme obsiahnutej v § 40 ods. 3 stavebného zákona upravuje právomoc stavebného úradu predĺžiť čas platnosti územného rozhodnutia na žiadosť navrhovateľa, ak ju podal pred uplynutím lehoty, pokiaľ to umožňuje územnoplánovacia dokumentácia alebo iné podklady pre územné rozhodnutie alebo podmienky v území. Pokiaľ zákonodarca v uvedenej právnej norme ustanovuje možnosť predĺžiť čas platnosti pôvodného právoplatného územného rozhodnutia treba vychádzať z konkrétnych okolností prípadu podmieňujúcich dôvodnosť predĺženia času platnosti pôvodného územného rozhodnutia.

4.18 Platnosť rozhodnutia o umiestnení stavby môže stavebný úrad predĺžiť na žiadosť navrhovateľa v konaní o predĺžení platnosti územného rozhodnutia, ktoré je samostatným konaním, predmetom ktorého je skúmanie podmienok umožňujúcich predĺženie platnosti územného rozhodnutia.

4.19 Z citovaných ustanovení stavebného zákona ani správneho poriadku podľa kasačného súdu nevyplýva povinnosť žalobcu podať žiadosť, resp. návrh na predĺženie platnosti územného rozhodnutia 30 dní pred uplynutím obdobia platnosti, na ktoré bolo rozhodnutie vydané, čo v rozpore so zákonom tvrdí na str. 7 svojho rozhodnutia žalovaný, zároveň nesprávne odkazujúc na § 49 stavebného zákona. Z formulácie ustanovenia § 40 stavebného zákona vyplýva, že predmetnú žiadosť stačí podať čo i len posledný deň pred uplynutím lehoty platnosti už vydaného rozhodnutia. Lehota stanovená stavebným zákonom a správny poriadkom na vydanie rozhodnutia zaväzuje správny orgán, nie účastníka konania. Podaním žiadosti (čo i len posledný deň) začínajú plynúť zákonné lehoty pre správny orgán, v ktorých je povinný vydať rozhodnutie o podanom návrhu. Bolo by v rozpore s princípom právnej istoty konštatovať, že žalobca podal návrh na predĺženie platnosti územného rozhodnutia oneskorene, keďže žiadosť podal deväť dní pred skončením platnosti pôvodného rozhodnutia. V žiadnom z ustanovení stavebného zákona (ani v inom zákone) nie je exaktne upravené, v akom časovom predstihu pred uplynutím platnosti územného rozhodnutia musí byť účastníkom konania podaná žiadosť o predĺženie času platnosti rozhodnutia. Akceptáciou konštatovania a právneho záveru žalovaného i prvostupňového správneho orgánu, že predmetná žiadosť musí byť podaná „v určitom časovom predstihu a pokiaľ nie je, stavebný úrad o žiadosti nebude rozhodovať“, by sa podľa najvyššieho súdu vytvoril priestor na rozsiahlu právnu neistotu s prvkami svojvôle, ktorá v právnom štáte nie je akceptovateľná a udržateľná.

4.20 Ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie (§ 462 ods. 2 SSP).

4.21 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil a rozhodnutie žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2015/018205/Pa zo dňa 23.06.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím stavebného úradu obce Macov č. 61/2015-02/SOcÚ zo dňa 11.04.2015 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie pre nesprávne právne posúdenie veci. Úlohou žalovaného bude o návrhu na predĺženie času platnosti predmetného územného rozhodnutia zo dňa 18.02.2013 č. 116/2012-005/SOcÚ meritórne rozhodnúť.

4.22 O náhrade trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1, 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 veta prvá SSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal úplnú náhradu trov konania proti žalovanému za celé konanie, t.j. za konanie pred krajským aj najvyšším súdom.

4.23 O výške náhrady trov konania rozhodne krajský súd podľa § 175 ods. 2 SSP a nasledujúce.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.